Lietas Nr. 19420094224
K71-0052-26/13
ECLI:LV:VRT:2026:0218.19420094224.3.S

Vidzemes rajona tiesa

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2026.gada 18.februārī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnesis Didzis Līdacis,

piedaloties prokuroram /Persona A/, aizstāvei /Persona B/ un aizstāvei /Persona C/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā /Persona D/, personas kods /Personas kods A/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas un /Persona E/, personas kods /Personas kods B/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 20.panta otrās daļas,180.panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] /Persona D/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā.

2024.gada 30.maijā ap plkst.12.15 /Persona D/, būdams alkohola ietekmē, vadoties no /Persona E/ organizatoriskiem norādījumiem par alkohola zādzības izdarīšanu, līdzi paņēmis priekš zādzības izdarīšanas /Persona E/ viņam iedoto mugursomu, zādzības izdarīšanas nolūkā ieradās /Nosaukums A/ veikalā /Nosaukums B/ /Adrese A/. Atrodoties minētā veikala tirdzniecības zālē, /Persona D/ piegāja pie /Persona E/ iepriekš viņam norādītā alkoholisko dzērienu plaukta, no kura izdarāma zādzība, nolūkā nozagt no tā paņēma divas 0,5 litru tilpuma degvīna pudeles 3 Graudu (vienas vērtība 7,89 EUR) 15,78 EUR vērtībā un ielika tās minētajā mugursomā. Būdams pārliecināts, ka viņa darbības neviens neredz, pie kases degvīna pudeles neuzrādīja, par tām nesamaksāja un devās prom no veikala. Tādā veidā /Persona D/ slepeni nolaupīja /Nosaukums A/ piederošo mantu 15,78 EUR vērtībā.

Ar šādām darbībām /Persona D/ izdarīja Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[2] /Persona D/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā.

2024.gada 30.maijā ap plkst.21.35 /Persona D/, būdams alkohola ietekmē, vadoties no /Persona E/ organizatoriskiem norādījumiem par alkohola zādzības izdarīšanu, līdzi paņēmis priekš zādzības izdarīšanas /Persona E/ viņam iedoto mugursomu, zādzības izdarīšanas nolūkā ieradās /Nosaukums A/ veikalā /Nosaukums B/, /Adrese A/. Atrodoties minētā veikala tirdzniecības zālē, /Persona D/ piegāja pie /Persona E/ iepriekš viņam norādītā alkoholisko dzērienu plaukta, no kura izdarāma zādzība, nolūkā nozagt no tā paņēma divas 0,5 litru tilpuma degvīna pudeles STARIJ DRUZHE (vienas vērtība 8,74 EUR) 17,48 EUR vērtībā un ielika tās minētajā mugursomā. Būdams pārliecināts, ka viņa darbības neviens neredz, pie kases degvīna pudeles neuzrādīja, par tām nesamaksāja un devās prom no veikala. Tādā veidā /Persona D/ slepeni nolaupīja /Nosaukums A/ piederošo mantu 17,48 EUR vērtībā.

Ar šādām darbībām /Persona D/ izdarīja Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[3] /Persona E/ organizēja un vadīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā.

2024.gada 30.maijā ap plkst.12.00 /Persona E/, būdams alkohola ietekmē, atrodoties Vienības parkā, starp Rīgas un Parka ielu, Limbažos, viņam pazīstamajam /Persona D/ deva vadošus norādījumus izdarīt degvīna zādzību no /Nosaukums A/ veikala /Nosaukums B/, /Adrese A/ un organizējot zādzību iedeva /Persona D/ mugursomu, ar kuras palīdzību zādzība īstenojama, kopā ar /Persona D/ devās uz minētā veikala tirdzniecības zāli, pievedot /Persona D/ pie alkoholisko dzērienu plaukta, norādīja uz tajā novietotajām degvīna pudelēm, pateica, ka dažas no tām jānozog un no /Persona D/ attālinājās. Tajā pašā dienā ap plkst.12.15 /Persona D/, būdams alkohola ietekmē, vadoties no /Persona E/ organizatoriskiem norādījumiem par alkohola zādzības izdarīšanu, līdzi paņēmis priekš zādzības izdarīšanas /Persona E/ viņam iedoto mugursomu, piegājis pie minētā /Persona E/ iepriekš viņam norādītā alkoholisko dzērienu plaukta, no kura izdarāma zādzība, nolūkā nozagt no tā paņēma divas 0,5 litru tilpuma degvīna pudeles 3 Graudu (vienas vērtība 7,89 EUR) 15,78 EUR vērtībā un ielika tās minētajā mugursomā. Būdams pārliecināts, ka viņa darbības neviens neredz, pie kases degvīna pudeles neuzrādīja, par tām nesamaksāja un devās prom no veikala. Tādā veidā /Persona E/ organizēja /Nosaukums A/ piederošo mantu 15,78 EUR vērtībā slepenu nolaupīšanu.

Ar šādām darbībām /Persona E/ izdarīja Krimināllikuma 20.panta otrajā daļā, 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[4] /Persona E/ organizēja un vadīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā.

2024.gada 30.maijā ap plkst.21.20 /Persona E/, būdams alkohola ietekmē, atrodoties Vienības parkā, starp /Adrese B/, viņam pazīstamajam /Persona D/ vēlreiz deva vadošus norādījumus izdarīt degvīna zādzību no /Nosaukums A/ veikala /Nosaukums B/, /Adrese A/, tādā pašā veidā kā tika paveikta augstāk norādītā zādzība, zādzības izdarīšanai izmantojot to pašu iepriekš /Persona D/ iedoto mugursomu. Tajā pašā dienā ap plkst.21.35 /Persona D/, būdams alkohola ietekmē, vadoties no /Persona E/ organizatoriskiem norādījumiem par alkohola zādzības izdarīšanu, līdzi paņēmis priekš zādzības izdarīšanas /Persona E/ viņam iedoto mugursomu, zādzības izdarīšanas nolūkā ieradās, minētā veikala tirdzniecības zālē. /Persona D/ piegāja pie /Persona E/ iepriekš viņam norādītā alkoholisko dzērienu plaukta, no kura izdarāma zādzība, nolūkā nozagt no tā paņēma divas 0,5 litru tilpuma degvīna pudeles STARIJ DRUZHE (vienas vērtība 8,74 EUR) 17,48 EUR vērtībā un ielika tās minētajā mugursomā. Būdams pārliecināts, ka viņa darbības neviens neredz, pie kases degvīna pudeles neuzrādīja, par tām nesamaksāja un devās prom no veikala. Tādā veidā /Persona E/ organizēja /Nosaukums A/ piederošo mantu 17,48 EUR vērtībā slepenu nolaupīšanu.

Ar šādām darbībām /Persona E/ izdarīja Krimināllikuma 20.panta otrajā daļā, 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

[1] Apsūdzētais /Persona E/ (turpmāk apsūdzētais vai /Persona E/) savu vainu viņam inkriminētu pēc Krimināllikuma 20.panta otrās daļas, 180.panta pirmās daļas noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā atzina pilnībā, norādot, ka neapstrīd inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju.

Apsūdzētais tiesas sēdē vaļsirdīgi nožēloja izdarīto. Lūdza nepiemērot ar brīvības atņemšanu saistītu sodu. Uzskata, ka viņam var piemērot probācijas uzraudzību vai sabiedrisko darbu.

[1.1] Tiesa, pārbaudot un novērtējot lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka iztiesāšanas gaitā /Persona E/ vaina Krimināllikuma 20.panta otrajā daļā 180.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta, un atzīst, ka pastāv Kriminālprocesa likuma 520.pantā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu, jo tā tiek pierādīta ne tikai ar paša apsūdzētās vainas atzīšanu, bet arī ar pierādījumiem, kas norādīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai to kopumā un savstarpējā sakarībā. Tiesa nekonstatē pretrunas, kuras būtu nepieciešams novērst tiesas izmeklēšanā un atzīst, ka /Persona E/ prettiesiskās darbības ir pareizi kvalificētas kā Krimināllikuma 20.panta otrajā daļā 180.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums.

[2] Apsūdzētais /Persona D/ (turpmāk apsūdzētais vai /Persona D/) savu vainu viņam inkriminētu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā atzina pilnībā, norādot, ka neapstrīd

inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju.

Apsūdzētais tiesas sēdē vaļsirdīgi nožēloja izdarīto.

[2.1] Tiesa, pārbaudot un novērtējot lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka iztiesāšanas gaitā /Persona D/ vaina Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta, un atzīst, ka pastāv Kriminālprocesa likuma 520.pantā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu, jo tā tiek pierādīta ne tikai ar paša apsūdzētās vainas atzīšanu, bet arī ar pierādījumiem, kas norādīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai to kopumā un savstarpējā sakarībā. Tiesa nekonstatē pretrunas, kuras būtu nepieciešams novērst tiesas izmeklēšanā un atzīst, ka /Persona D/ prettiesiskās darbības ir pareizi kvalificētas kā Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums.

[3] Tiesa, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmo un otro daļu, nolēma tiesas izmeklēšanā nepārbaudīt pierādījumus, kas apstiprina apsūdzēto vainu, un pārbaudīt apsūdzēto personu raksturojošos datus. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu, neveicot pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešami.

[4] Tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu, nosakot soda veidu apsūdzētajiem /Persona D/ un /Persona E/, ņem vērā viņu izdarīto noziedzīgu nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzēto personu raksturojošos datus. Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteikts, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tiesa ņem vērā tiesu judikatūrā nostiprināto tēzi, ka tiesai ir pienākums noteikt vainīgajai personai tiesisku, pamatotu un taisnīgu sodu saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantā norādītajiem soda noteikšanas vispārīgajiem principiem, ievērojot Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi. Tomēr tiesai nav pienākums ikreiz noteikt vainīgajam visvieglāko likumā paredzēto sodu, piemērojot visus iespējamos labvēlīgos likuma nosacījumus (Senāta 2018.gada 19.jūnija lēmums lietā Nr.SKK-J-348/2018).

Tiesa atzīst, ka /Persona D/ izdarītais Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums, saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu, klasificējams kā mazāk smags noziegums, kas vērsts pret īpašumu, apdraudot cietušo mantiskās intereses.

Tiesa atzīst, ka /Persona E/ izdarītais Krimināllikuma 20.panta otrajā daļā 180.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums, saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu, klasificējams kā mazāk smags noziegums, kas vērsts pret īpašumu, apdraudot cietušo mantiskās intereses. Vienlaicīgi tiesa ņem vērā, ka /Persona E/ organizēja un vadīja noziedzīgos nodarījumus. Krimināllikuma 20.panta piektajā daļā noteikts, ka līdzdalībnieks noziedzīgos nodarījumos saucams pie atbildības saskaņā ar to pašu šā likuma pantu, kas paredz izdarītāja atbildību. Tiesa atzīst, ka nodarījuma organizētājam ir pati noteicošākā loma kopīgajā nodarījumā, jo viņš izplāno nodarījumu, iesaista tajā citas personas, organizē un bieži vien arī vada tā izdarīšanu. Ja noziedzīgā nodarījuma organizētāja darbības aprobežojas ar nodarījuma sagatavošanu vai vadīšanu un ja pats viņš tieši nodarījuma objektīvajā pusē ietilpstošo darbību izpildīšanā nepiedalās, viņa kā noziedzīga nodarījuma organizētāja darbības kvalificējamas, pamatojoties uz Krimināllikuma Vispārīgās daļas attiecīgā panta daļu (Krimināllikuma 20.panta otro daļu) un Sevišķās daļas pantu vai panta daļu (punktu), kas atbilst nodarījuma izdarītāja veiktajam.

Apsūdzēto izdarīto noziedzīgo nodarījuma kaitīgumu raksturo Krimināllikuma aizsargāto interešu apdraudējuma smagums. Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums ir materiāla sastāva noziedzīgs nodarījums, kas paredz noteiktu seku iestāšanos tā izdarīšanas rezultātā. Konkrētās lietas ietvaros sekas ir – nolaupīta sveša manta. Apsūdzēto izdarītā Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma rezultātā radīts kaitējums cietušajam /Nosaukums C/ mantiskajām interesēm, apdraudētas ar likumu aizsargātās īpašuma intereses. Noziedzīgais nodarījums izdarīts slepeni, tomēr tas izdarīts publiskā vietā. Nozagts alkoholiskais dzēriens, kas nav atzīstams par personas pamatvajadzību nodrošināšanai nepieciešamu preci. Zādzība izdarīta līdzdalībā – /Persona E/ (līdzdalībniekam) kopīgi ar /Persona D/ (izdarītāju) piedalījās tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, bet pats nav bijis tā tiešā izdarītājs. Pamatojoties uz likuma “Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību” 22.panta pirmo daļu, apsūdzētie izdarījuši zādzību nelielā apmērā, jo nozagta manta, kuras vērtība nepārsniedz vienu Latvijas Republikā noteikto

minimālo mēnešalgu zādzības izdarīšanas dienā. Likumdevējs nav diferencējis atbildību par izdarītu zādzību nelielā apmērā atkarībā no nozagtās mantas vērtības. Jebkurš noziedzīgs nodarījums, kas atbilst Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma pazīmēm, ir klasificējams kā mazāk smags noziegums un par to paredzēti minētā panta sankcijā paredzētie sodu veidi. Tāpat likumdevējs nav dekriminalizējis svešas kustamas mantas atklātu vai slepenu nolaupīšanu, pastāvot kādai noteiktai nozagtās mantas vērtībai. Procesa virzītāji pirmstiesas kriminālprocesa laikā nav konstatējuši pamatu apsūdzētajiem inkriminēto noziedzīgo nodarījumu atzīt par maznozīmīgu noziedzīgu nodarījumu un kriminālprocesu izbeigt. Šāds pamats nav konstatēts arī lietas izskatīšanas laikā tiesā.

[4.1] Par apsūdzētā /Persona D/ personību noskaidrots, ka viņš dzimis 1960.gada 20.decembrī, Latvijas Republikas pilsonis, neprecējusies, viņa apgādībā personu nav, pēc apsūdzētā vārdiem ieguvis vidējo speciālo izglītību, viņam ir pastāvīga dzīvesvieta un pēc apsūdzētās vārdiem palīdz saimniecības darbos savā dzīvesvietā – pieskata trušus. Tiesai nav pamata apšaubīt, ka apsūdzētajam ir piešķirta vecuma pensija, bet vecuma pensijas apmērs vēl nav noteikts. Apsūdzētais apliecināja, ka veselības stāvokļa dēļ nevar veikt fiziski smagus darbus, bet invaliditātes grupa viņam nav noteikta. Apsūdzētais iepriekš sodīts kriminālā kārtībā ar Vidzemes rajona tiesas 2024.gada 18.janvāra spriedumu, kas stājies spēkā 2024.gada 1.jūnijā, piespriežot sodu – sabiedriskais darbs uz 180 stundām. Ar Vidzemes rajona tiesas 2025.gada 2.oktobra lēmumu sabiedriskais darbs aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 28 dienām. /Persona D/ sodu izcieta 2025.gada 1.decembrī. Sodāmība nav dzēsta.

[4.2] Par apsūdzēto /Persona E/ noskaidrots, ka viņš dzimis 1974.gada 15.martā, Latvijas Republikas pilsonis, neprecējusies, viņa apgādībā personu nav, pēc apsūdzētā vārdiem ieguvis vidējo izglītību, viņam ir pastāvīga dzīvesvieta un pēc apsūdzētās vārdiem ir noslēdzis līgumu ar sociālo dienestu un sniedz asistenta pakalpojumus personai, kurai noteikta invaliditātes grupa. Apsūdzētais mēnesī par šo pakalpojumu saņem apmēra 100,00 EUR. Apsūdzētajam invaliditātes grupa nav noteikta. Apsūdzētais iepriekš sodīts kriminālā kārtībā. Pēdējo reizi ar Vidzemes rajona tiesas 2025.gada 10.aprīļa spriedumu, kas stājies spēkā 2025.gada 28.novembrī, piespriežot sodu – īslaicīga brīvības atņemšana uz 2 mēnešiem. Sods nav izciests. Pirms noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas 2024.gada 30.maijā, sodīts ar Vidzemes prokuratūras 2023.gada 26.janvāra prokurora priekšrakstu par sodu, nosakot sodu – sabiedriskais darbs uz 100 stundām. Prokurora priekšraksts par sodu stājies spēkā 2023.gada 7.februārī. Ar Vidzemes rajona tiesas 2023.gada 30.augusta lēmumu sabiedriskais darbs aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 25 dienām. Sods izciests 2023.gada 2.oktobrī. Sodāmība nav dzēsta. /Persona E/ iepriekš sodīts administratīvā kārtībā.

[4.3] Tiesa, izvēloties soda veidu, vērtē visus Krimināllikuma 46.panta otrajā daļā norādītos apstākļus kopumā un savstarpējā sakarībā. Turklāt jāņem vērā, ka saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta ceturto daļu brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem. Tāpat tiesa ņem vērā vispārīgos soda noteikšanas principus – soda samērīgums, soda individualizācija un taisnīgums. Tādejādi tiesa atzīst, ka noteicošais kritērijs, pēc kura apsūdzētajam nosakāms konkrētais sods, ir tiesas pārliecība, kas pamatojas uz visu izvērtētu apstākļu kopumu, ka izvēlētais soda veids visefektīvāk panāks Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi.

Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijā paredzēti soda veidi – brīvības atņemšana uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai ar probācijas uzraudzība, vai ar sabiedriskais darbs, vai ar naudas sods.

[4.4] Tiesa, izvērtējot izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu un apsūdzēto personības, atzīst, ka apsūdzētajiem lietā nav piemērojams ar brīvības atņemšanu nesaistīts sods.

[4.4.1] Tiesa, izvēloties soda veidu apsūdzētajam /Persona D/, ņem vērā, ka viņš iepriekš sodīta kriminālā kārtībā. Viņam bija piespriests ar brīvības atņemšanu nesaistīts sods, bet šis sods aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu. Tiesa, ņemot vērā iepriekš konstatētos apstākļus, secina, ka iepriekš piespriestais sods nav atturējis /Persona D/ no jaunu noziegumu izdarīšanas. Tiesa atzīst, ka nav pamata apšaubīt, ka apsūdzētais šobrīd nav iesaistīts kriminālprocesā, kurā viņam būtu noteiktas tiesības uz aizstāvību. Tiesa uzskata, ka nav pamata par jauna noziedzīga nodarījuma izdarīšanu apsūdzētajam piemērot sabiedrisko darbu, vai vieglāko panta sankcijā paredzēto soda veidu – naudas sodu. Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu un personību, uzskata, ka soda mērķis nav sasniedzams /Persona D/ piemērojot arī probācijas uzraudzību. Probācijas uzraudzība ir bargākais no panta sankcijā paredzētajiem ar brīvības atņemšanu nesaistītajiem soda veidiem. Ņemot vērā noskaidrotās ziņas par apsūdzēto, tiesai nav radusies pārliecība, ka

neizciešot brīvības atņemšanas sodu, apsūdzētais neizdarīs jaunus noziedzīgus nodarījumus, ka tiks sasniegts Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā paredzētais soda mērķis.

[4.4.2] Tiesa, izvēloties soda veidu apsūdzētajam /Persona E/, ņem vērā, ka viņš iepriekš sodīta kriminālā kārtībā un administratīva kārtībā. Viņam bija piespriests ar brīvības atņemšanu nesaistīti sods, bet šis sods aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu. Kā arī viņam bija noteikts papildsods – probācijas uzraudzība. Sabiedriskā darba, probācijas uzraudzības, un jebkura cita soda veida, viens no mērķiem ir atturēt personu no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tiesa, ņemot vērā iepriekš konstatētos apstākļus, secina, ka iepriekš piespriestie sodi nav atturējuši /Persona E/ no jaunu noziegumu izdarīšanas. Tiesa atzīst, ka nav pamata par jauna noziedzīga nodarījuma izdarīšanu apsūdzētajam piemērot sabiedrisko darbu, vai vieglāko panta sankcijā paredzēto soda veidu – naudas sodu. Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu un personību, soda mērķis nav sasniedzams /Persona E/ piemērojot arī probācijas uzraudzību. Likumdevējs, nosakot vispārējos soda veida noteikšanas nosacījumus, nav noteicis tiem noteiktu prioritāru kārtību, tādējādi secināms, ka tie ir vienlīdz nozīmīgi. Tiesa ņem vērā, ka inkriminētos noziedzīgos nodarījumus apsūdzētais izdarījis nedzēstas sodāmības laikā. Tiesa uzskata, ka /Persona E/ nav veicis izmaiņas savā uzvedībā un attieksmē pret likuma prasībām.

[5] Tiesa, izvērtējot iepriekš minēto, secina, ka /Persona D/ un /Persona E/ par inkriminēto noziedzīgo nodarījumu piemērojams ar brīvības atņemšanu saistīts pamatsods. Tiesa šajā gadījumā uzskata, ka tikai brīvības atņemšanas sods var efektīvi aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, atbilstoši sodīt apsūdzētos par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Tiesa atzīst, ka ar brīvības atņemšanas soda palīdzību iespējams resocializēt apsūdzētos un panākt, lai viņi pildītu likumus un neizdarītu jaunus noziedzīgus nodarījumus. Tiesa, ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus, radīto kaitējumu ar likumu aizsargātajām interesēm, apsūdzēto personību, tiesa atzīst, ka /Persona D/ un /Persona E/ piemērojams īslaicīgas brīvības atņemšanas sods. Tiesa uzskata, ka tādējādi tiks nodrošināts soda samērīgums un individualizācija.

[6] Krimināllikuma 46.panta trešajā daļā noteikts, ka, nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

[6.1] Tiesa, nosakot soda mēru, ņem vērā, ka apsūdzētie /Persona D/ un /Persona E/, piesakot lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā, paātrināja kriminālatiesisku attiecību noregulēšanu, proti, izmantojis savas Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punktā paredzētās tiesības uz sadarbību un izvēlējies vienkāršāko procesa veidu. Vienlaicīgi tiesa, atbilstoši judikatūrā paustajam, atzīst, ka tiesību uz sadarbošanos kriminālprocesā izmantošana nav atzīstama par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta izpratnē (Senāta 2008.gada 21.aprīļa lēmums lietā Nr.SKK232/2008).

[6.2] Tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, attiecībā uz abiem Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētiem noziedzīgiem nodarījumiem par /Persona D/ atbildību mīkstinošo apstākli atzīst to, ka viņš ir atzinies noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un paudis nožēlu par izdarīto.

Tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1., 12.punktu, attiecībā uz abiem Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētiem noziedzīgiem nodarījumiem par /Persona D/ atbildību pastiprinošo apstākli atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu un ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

[6.2.1] Tiesa, ievērojot vispārīgos soda noteikšanas principus – noziedzīgā nodarījuma smagums, raksturs, radītais kaitējums, apsūdzētā personība, kā arī ņemot vērā apsūdzētā /Persona D/ atbildību ietekmējošo apstākļu esību, uzskata, ka:

– par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma (noziedzīgais nodarījums izdarīts 2024.gada 30.maijā ap plkst.12.15) izdarīšanu /Persona D/ piespriežams sods – īslaicīga brīvības atņemšana uz 1 mēnesi 15 dienām;

– par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma (noziedzīgais nodarījums izdarīts 2024.gada 30.maijā ap plkst. 21.35) izdarīšanu /Persona D/ piespriežams sods – īslaicīga brīvības atņemšana uz 1 mēnesi 15 dienām.

Tiesa nosakot soda mēru, ievēro judikatūrā pausto atziņu, ka tieši nesamērīgi mīksta soda noteikšana neveicina prevencijas uzdevumu izpildi, jo nenostiprina ne vainīgās personas, ne citu personu pārliecību par

nepieciešamību pildīt likumus un atturēties no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas (Senāta 2014.gada 30.septembra lēmums lietā SKK-306/2014).

[6.2.2] Tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma Pārejas noteikumu 34.punktu 50.panta pirmo daļu (likuma redakcija, kas bija spēkā līdz 2024.gada 31.decembrim) atzīst, ka, daļēji saskaitot piespriestos sodus, pēc noziedzīgu nodarījumu kopības /Persona D/ nosakāms galīgais sods – īslaicīga brīvības atņemšana uz 2 mēnešiem.

Tiesa, saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 15.panta otro daļu, atzīst, ka /Persona D/ nosakāms pienākums, lai pieteiktos soda – īslaicīga brīvības atņemšana – izciešanu, ierasties Ieslodzījumu vietu pārvaldes noteiktajā laikā norādītajā brīvības atņemšanas iestādē.

[6.3] Tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, attiecībā uz abiem Krimināllikuma 20.panta otrajā daļā 180.panta pirmajā daļā paredzētiem noziedzīgiem nodarījumiem par /Persona E/ atbildību mīkstinošo apstākli atzīst to, ka viņš ir atzinies noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un paudis nožēlu par izdarīto.

Tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1., 12.punktu, attiecībā uz abiem Krimināllikuma 20.panta otrajā daļā 180.panta pirmajā daļā paredzētiem noziedzīgiem nodarījumiem par /Persona E/ atbildību pastiprinošo apstākli atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu un ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

[6.3.1] Tiesa, ievērojot vispārīgos soda noteikšanas principus – noziedzīgā nodarījuma smagums, raksturs, radītais kaitējums, apsūdzētā personība, kā arī ņemot vērā apsūdzētā /Persona E/ atbildību ietekmējošo apstākļu esību, uzskata, ka:

– par Krimināllikuma 20.panta otrajā daļā 180.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma (noziedzīgais nodarījums izdarīts 2024.gada 30.maijā ap plkst.12.15) izdarīšanu /Persona E/ piespriežams sods – īslaicīga brīvības atņemšana uz 2 mēnešiem;

– par Krimināllikuma 20.panta otrajā daļā 180.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma (noziedzīgais nodarījums izdarīts 2024.gada 30.maijā ap plkst. 21.35) izdarīšanu /Persona E/ piespriežams sods – īslaicīga brīvības atņemšana uz 2 mēnešiem.

Tiesa nosakot soda mēru, ievēro judikatūrā pausto atziņu, ka tieši nesamērīgi mīksta soda noteikšana neveicina prevencijas uzdevumu izpildi, jo nenostiprina ne vainīgās personas, ne citu personu pārliecību par nepieciešamību pildīt likumus un atturēties no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas (Senāta 2014.gada 30.septembra lēmums lietā SKK-306/2014).

[6.3.2] Tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma Pārejas noteikumu 34.punktu 50.panta pirmo daļu (likuma redakcija, kas bija spēkā līdz 2024.gada 31.decembrim) atzīst, ka, daļēji saskaitot piespriestos sodus, pēc noziedzīgu nodarījumu kopības /Persona E/ nosakāms galīgais sods – īslaicīga brīvības atņemšana uz 2 mēnešiem 20 dienām.

Tiesa, saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 15.panta otro daļu, atzīst, ka /Persona E/ nosakāms pienākums, lai pieteiktos soda – īslaicīga brīvības atņemšana – izciešanu, ierasties Ieslodzījumu vietu pārvaldes noteiktajā laikā norādītajā brīvības atņemšanas iestādē.

[7] Tiesa konstatē, ka /Persona D/ un /Persona E/ nav piemēroti drošības līdzekļi. Tiesa uzskata, ka apsūdzētajiem nav nepieciešams izraudzīties drošības līdzekli pēc sprieduma pasludināšanas.

[8] Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmajā daļā noteikts, ka cietušajam ir tiesības iesniegt pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju jebkurā kriminālprocesa stadijā līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai pirmās instances tiesā. Pieteikumā jāpamato par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs, bet kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām — tikai jānorāda. Pieteikumā norāda kredītiestādes vai finanšu iestādes konta numuru (ja tāds ir), kurā ieskaitāma kaitējuma kompensācija.

Tiesa konstatē, ka cietušais /Nosaukums C/ ir iesniedzis mantiskā kaitējuma kompensācijas pieteikumu 33,26 EUR apmērā. Apsūdzētie /Persona D/ un /Persona E/ nav cēluši iebildumus par izdarīto noziedzīgo nodarījumu radīto mantisko zaudējumu 33,26 EUR apmērā.

Tiesa, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktu, secina, ka no /Persona D/ un /Persona E/ par labu cietušajam /Nosaukums C/ solidāri piedzenama mantiskā kaitējuma kompensāciju 33,26 EUR, nosakot termiņu tās labprātīgai atlīdzināšanai — 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, un nosakot pienākumu iesniegt Vidzemes rajona tiesā dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

[9] Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktā noteikts, ka procesuālie izdevumi ir samaksa advokātam, kad izdevumus par juridisko palīdzību sedz no valsts līdzekļiem.

[9.1] Tiesa konstatē, ka lietā ir radušies procesuālie izdevumi – samaksa advokātam, 160,00 EUR par juridisko palīdzību /Persona D/ kriminālprocesā.

Tiesa, ņemot vērā ziņas par apsūdzētā mantas stāvokli, iespējamiem ienākumiem, secina, ka /Persona D/ pilnībā atbrīvojams no procesuālo uzdevumu – samaksas advokātam, 160,00 EUR par juridisko palīdzību kriminālprocesā piedziņas un secina, ka procesuālie izdevumi 160,00 EUR sedzami no valsts līdzekļiem.

[9.2] Tiesa konstatē, ka lietā ir radušies procesuālie izdevumi – samaksa advokātam, 140,00 EUR par juridisko palīdzību /Persona E/ kriminālprocesā.

Tiesa, ņemot vērā ziņas par apsūdzētā mantas stāvokli, iespējamiem ienākumiem, secina, ka /Persona E/ pilnībā atbrīvojams no procesuālo uzdevumu – samaksas advokātam, 140,00 EUR par juridisko palīdzību kriminālprocesā piedziņas un secina, ka procesuālie izdevumi 140,00 EUR sedzami no valsts līdzekļiem.

[10] Tiesa konstatē, ka datu nesēji – 2 DVD diski, ar tajos saglabātajiem datiem glabājami kopā ar krimināllietu.

Rezolutīvā daļa

Tiesa, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 520.pantu,

nosprieda

atzīt /Persona D/ par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā (noziedzīgais nodarījums izdarīts 2024.gada30.maijā ap plkst.12.15) un piespriest sodu – īslaicīga brīvības atņemšana uz 1 (vienu) mēnesi 15 (piecpadsmit) dienām.

Atzīt /Persona D/ par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā (noziedzīgais nodarījums izdarīts 2024.gada30.maijā ap plkst.21.35) un piespriest sodu – īslaicīga brīvības atņemšana uz 1 (vienu) mēnesi 15 (piecpadsmit) dienām.

Daļēji saskaitīt piespriestos sodus un pēc noziedzīgu nodarījumu kopības noteikt /Persona D/ galīgo sodu – īslaicīga brīvības atņemšana uz 2 (diviem) mēnešiem.

Nepiemērot /Persona D/ drošības līdzekli līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Noteikt /Persona D/ pienākumu, lai uzsāktu soda – īslaicīga brīvības atņemšana – izciešanu ierasties Ieslodzījumu vietu pārvaldes noteiktajā laikā norādītajā brīvības atņemšanas iestādē.

Atzīt /Persona E/ par vainīgu Krimināllikuma 20.panta otrajā daļā, 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā (noziedzīgais nodarījums izdarīts 2024.gada30.maijā ap plkst.12.15) un piespriest sodu – īslaicīga brīvības atņemšana uz 2 (diviem) mēnešiem.

Atzīt /Persona E/ par vainīgu Krimināllikuma 20.panta otrajā daļā, 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā (noziedzīgais nodarījums izdarīts 2024.gada30.maijā ap plkst.21.35) un piespriest sodu – īslaicīga brīvības atņemšana uz 2 (diviem) mēnešiem.

Daļēji saskaitīt piespriestos sodus un pēc noziedzīgu nodarījumu kopības noteikt /Persona E/ galīgo sodu – īslaicīga brīvības atņemšana uz 2 (diviem) mēnešiem 20 (divdesmit) dienām.

Nepiemērot /Persona E/ drošības līdzekli līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Noteikt /Persona E/ pienākumu, lai uzsāktu soda – īslaicīga brīvības atņemšana – izciešanu ierasties Ieslodzījumu vietu pārvaldes noteiktajā laikā norādītajā brīvības atņemšanas iestādē.

Piedzīt solidāri no /Persona D/ un /Persona E/ par labu cietušajam /Nosaukums C/ mantiskā kaitējuma kompensāciju 33,26 EUR (trīsdesmit trīs*euro* 26 *euro centi*), nosakot termiņu tās labprātīgai atlīdzināšanai — 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Samaksu veikt: kredītiestāde /Nosaukums D/, konta Nr. /IBAN A/, maksājuma mērķī norādot: kaitējums krimināllietā Nr. 19420094224. Noteikt pienākumu iesniegt Vidzemes rajona tiesā dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Atbrīvot pilnīgi /Persona D/ no procesuālo uzdevumu – samaksas advokātam, 160,00 EUR par juridisko palīdzību kriminālprocesā piedziņas un atzīt, ka procesuālie izdevumi 160,00 EUR (viens simts sešdesmit*euro*, 00 *euro centi*) tiek segti no valsts līdzekļiem.

Atbrīvot pilnīgi /Persona E/ no procesuālo izdevumu – samaksas advokātam, 140,00 EUR par juridisko palīdzību kriminālprocesā piedziņas un atzīst, ka procesuālie izdevumi 140,00 EUR (viens simts divdesmit*euro*, 00 *euro centi*) tiek segti no valsts līdzekļiem.

Datu nesējus – 2 DVD diskus, ar tajos saglabātajiem datiem glabāt kopā ar krimināllietu.

Saīsinātais spriedums pasludināts 2026.gada 18.februārī.

Pilnu spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju, rīcību ar mantu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem 10 darba dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību Vidzemes rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2026.gada 6.marts.

Tiesnesis Didzis Līdacis